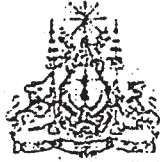

ច្បាប់

ស្តីពី

វិធានពាណិជ្ជកម្ម និង បញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ព្រះរាជក្រឹត្យ

យើង

ព្រះបាទសម្តេចព្រះ នរោត្តម សីហនុ ច័ន្ទ្រ

រាជហរិវង្ស ឧត្តតោសុវាត វិសុទ្ធិរាជ្យ អគ្គមហាបុរសរតន៍ និងរោត្តម

ធម្មិកមហារាជានិរាជ បរមនាថ បរមបពិត្រ

ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

- បានទ្រង់យល់ រដ្ឋធម្មនុញ្ញ ខ្សែព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ ១៩៩៣
- យោងតាមព្រះរាជក្រឹត្យ ចុះថ្ងៃទី ០១ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៣ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
- តាមសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលស្នើសុំអំពី សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រីទាំងពីរ និង អំពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម

ប្រកាសនេះនេះឲ្យដឹង

ច្បាប់ដែលបានអនុម័តដោយរដ្ឋសភា នៅថ្ងៃទី ០៣ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ១៩៩៥ ស្តីពីវិធានពាណិជ្ជកម្ម និង បញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម ដែលមានសេចក្តីទាំងស្រុងដូចតទៅ :

ជំពូកទី ១ បទបញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១ .-

ពាណិជ្ជករគឺជារូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលទាំងឡាយណាដែលធ្វើពាណិជ្ជកិច្ច ហើយដែល យកពាណិជ្ជកិច្ចនេះជាមុខរបរខ្លួនជាប្រចាំ ។

ពាណិជ្ជកិច្ចជាសកម្មភាព ទិញលក់ទំនិញ ឬសេវាដែលត្រូវបានអនុវត្ត ជាប្រចាំក្នុងគោលដៅធ្វើការដោះដូរ និងស្វែងរកចំណេញ ។

មាត្រា ២ .-

ច្បាប់នេះចាត់ទុកថា ជាពាណិជ្ជកិច្ចរាល់សកម្មភាព ដែលមានចែងជាអាទិ៍ដូច ខាងក្រោម ៖

- ការទិញដើម្បីលក់ទៅវិញ គិតបញ្ចូលទាំងក្នុងវិស័យអចលនទ្រព្យ
- រាល់សកម្មភាពនៃ

សហគ្រាសជួល	សហគ្រាសការណាកម្ម
សហគ្រាសយកកំរៃ	ជើងសារ
សហគ្រាសបោះពុម្ពផ្សាយ និងសេវាដទៃទៀត	
- ប្រតិបត្តិការនៃធនាគារប្តូររូបិយវត្ថុ
- ការផ្តល់សេវាអន្តរការ សេវាទីភ្នាក់ងារ ការិយាល័យសំរេបសំរួលកិច្ចការ សេវាវប្បធម៌ និងការចាត់ចែងនូវទស្សនីយភាពជាសាធារណៈ
- ប្រតិបត្តិការនៃសហគ្រាសសំណង់ ការទិញឬការផ្តល់នាវាដឹកជញ្ជូនក្នុង ប្រទេស ឬក្រៅ ប្រទេស ការដឹកជញ្ជូន និងការធ្វើបញ្ជូនតាមផ្លូវគោក ផ្លូវទឹក ឬផ្លូវអាកាស
- ការធានារ៉ាប់រង គ្រប់ប្រភេទ
- អាជីវកម្មនេសាទ អាជីវកម្មព្រៃឈើនិងរ៉ែ ។

មាត្រា ៣ .-

ច្បាប់នេះមិនចាត់ទុកថាជាពាណិជ្ជកិច្ចទេ

រាល់សកម្មភាពដែលមានចែងជាអាទិ៍ដូចខាងក្រោម ៖

- ការផលិតដែលមិនមែនសម្រាប់លក់ទៅវិញ
- ការផលិតឬសេវាទាំងឡាយ ដែលមានលក្ខណៈជាគ្រួសារ
- ការផលិតសិល្បៈសុទ្ធសាធ
- ការបង្កាត់បង្រៀនដោយឯកជនផ្ទាល់ខ្លួន ឬដោយសមាគមស្របច្បាប់

មាត្រា ៤

មិនចាត់ទុកថាជាពាណិជ្ជករទេ ផលិតករ សិប្បករ ឬកសិករ ទាំងឡាយ ដែលធ្វើសកម្មភាពមានលក្ខណៈជាគ្រួសារ ។

មាត្រា ៥.-

បុគ្គលដែលគ្រាន់តែជួយលក់ទំនិញរបស់សហព័ទ្ធខ្លួនដែលជាពាណិជ្ជករ មិនចាត់ទុក ថាជាពាណិជ្ជករឡើយ ។

និយោជិតដែលលក់តែទំនិញរបស់ម្ចាស់សហគ្រាសខ្លួនដែលជាពាណិជ្ជករ មិនចាត់ទុក ថាជាពាណិជ្ជករឡើយ ។

មាត្រា ៦ .-

សហព័ទ្ធនៃពាណិជ្ជករ ត្រូវចាត់ទុកថាជាពាណិជ្ជករដែរ បើសហព័ទ្ធនោះ ប្រកបរបរ ពាណិជ្ជកម្ម ដែលមានចុះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្មដោយឡែក ។

ការយល់ព្រមពីសហព័ទ្ធ ត្រូវមានការចាំបាច់សំរាប់ពាណិជ្ជករនោះ ។

មាត្រា ៧ .

តាមន័យនៃច្បាប់នេះ អនីតិជនមិនអាចជាពាណិជ្ជករបានទេ លើកលែងតែ អនីតិជននោះ រួចផុតពីអាណាព្យាបាល ។

មាត្រា ៨ .-

សិទ្ធិនិងកាតព្វកិច្ចរបស់ពាណិជ្ជករ ត្រូវស្ថិតនៅក្រោមអំណាចច្បាប់ពាណិជ្ជកម្ម លើកលែងតែមានភស្តុតាងផ្ទុយ ។

មាត្រា ៩ .-

សមត្ថភាពប្រកបកិច្ចការពាណិជ្ជកម្ម អាចត្រូវបានចាត់ទុកជាបាត់បង់ ដោយមូលហេតុ ដូចតទៅ ៖

- ធនក្ស័យ
- សេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការហាមឃាត់ការប្រកបកិច្ចការពាណិជ្ជកម្ម
- វិសមិតភាពក្នុងការងារពាណិជ្ជកម្ម និងការងារសាធារណៈ ។

ជំពូកទី ២

ផ្នែកទី ១

បញ្ជីពាណិជ្ជកម្មនិងក្រុមហ៊ុន ការកាន់កាប់និងកម្មវត្ថុនៃបញ្ជី

មាត្រា ១០ .-

នៅការិយាល័យក្រឡាបញ្ជី នៃតុលាការពាណិជ្ជកម្ម មានកាន់កាប់នូវបញ្ជីមួយចុះអត្តលេខនៃពាណិជ្ជករនិងក្រុមហ៊ុនពាណិជ្ជកម្ម ហៅថា "បញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម" ។

មាត្រា ១១ .-

ក្រឡាបញ្ជីនៃតុលាការពាណិជ្ជកម្ម ទទួលខុសត្រូវក្នុងការកាន់កាប់បញ្ជីនេះ ក្រោមការត្រួតពិនិត្យរបស់ប្រធានតុលាការ ពាណិជ្ជកម្ម ។

មាត្រា ១២ .-

ពាណិជ្ជករ និងក្រុមហ៊ុនពាណិជ្ជកម្មទាំងឡាយដែលមានគ្រឹះស្ថានរបស់ខ្លួន សាខាបុត្រសម្ព័ន្ធ ឬទីភ្នាក់ងាររបស់ខ្លួននៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាមានកាតព្វកិច្ចចុះឈ្មោះ

ក្នុងបញ្ជីនេះ លើកលែងតែពាណិជ្ជករដែលមិនជាប់ពន្ធលើប្រាក់ចំណេញ ។

មាត្រា ១៣ .-

ត្រូវកាត់ចូលក្នុងបញ្ជីនេះ ដូរទិសទៅទាំងអស់ដែលទាក់ទងដល់ពាណិជ្ជករនិង ក្រុមហ៊ុន ដែលធ្វើពាណិជ្ជកិច្ច ។

ផ្នែកទី ២

ពាណិជ្ជករ ដែលមានគ្រឹះស្ថានដើមនៅកម្ពុជា

មាត្រា ១៤ .-

ដប់ប្រាំថ្ងៃយ៉ាងតិចមុនពេលចាប់ផ្តើមបើកធ្វើពាណិជ្ជកម្មរបស់ខ្លួន ពាណិជ្ជករ ត្រូវចុះឈ្មោះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជករនៅការិយាល័យក្រឡាបញ្ជីនៃតុលាការពាណិជ្ជកម្ម នាកន្លែងដែលខ្លួនធ្វើអាជីវកម្ម ។

ពាណិជ្ជករត្រូវប្រគល់ជូនការិយាល័យក្រឡាបញ្ជី ដូរទិសទៅមួយ ធ្វើជាពីរច្បាប់មានចុះហត្ថលេខា ឬស្នាមមេដៃរបស់សាមីខ្លួន ។

ប្រតិទិននេះត្រូវសរសេរលើលិខិតតំរូវមួយដែលក្រឡាបញ្ជីបានផ្តល់ឲ្យ ។
ប្រតិទិន ត្រូវចែងអំពី ៖

- ១- នាមត្រកូលនិងនាមខ្លួនរបស់ពាណិជ្ជករ និងលេខនៃលិខិតអត្តសញ្ញាណ របស់ខ្លួន ។
- ២- នាមប្រើប្រាស់ក្នុងពាណិជ្ជកម្ម ឬហស្សនាម ។
- ៣- ថ្ងៃ-ខែ-ឆ្នាំ និងទីកន្លែងកំណើត ព្រមទាំងអាសយដ្ឋានផ្ទាល់ខ្លួន ។
- ៤- សញ្ជាតិដើម ហើយក្នុងករណីដែលសាមីខ្លួនបានទទួលសញ្ជាតិមួយផ្សេង ទៀតត្រូវ បញ្ជាក់ អំពីបែបបទនិងថ្ងៃខែឆ្នាំដែលបានទទួលសញ្ជាតិនេះ ។
- ៥- កម្មវត្ថុពាណិជ្ជកម្ម ។
- ៦- ទីកន្លែងធ្វើអាជីវកម្ម និងអាសយដ្ឋានគ្រឹះស្ថានឬសាខានៃមូលនិវត្តន៍ ពាណិជ្ជកម្មដែលមានទីតាំងនៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។
- ៧- ផ្ទះសញ្ជាតិពាណិជ្ជកម្មនៃគ្រឹះស្ថាននិងហត្ថលេខាតំរូវរបស់សាមីខ្លួន ។

ព្រមទាំងស្នាមត្រាគំរូ ។

- ៨- លិខិតអនុញ្ញាតណាមរបស់អ្នកតំណាងរាជរដ្ឋាភិបាល ដែលទទួលរ៉ាប់រង ក្នុងការសុំចុះបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម ។
- ៩- គ្រឹះស្ថានពាណិជ្ជកម្មដែលអ្នកប្តឹងសុំបានធ្វើអាជីវកម្មពីមុនឬគ្រឹះស្ថាន ពាណិជ្ជកម្មដែល អ្នកប្តឹងសុំកំពុងធ្វើអាជីវកម្មនៅក្នុងរង្វង់សមត្ថកិច្ច តុលាការពាណិជ្ជកម្មដទៃទៀត ។
- ១០- សេចក្តីប្រកាសដោយសុទ្ធចិត្តរបស់អ្នកប្តឹងសុំ ថាគ្មានជាប់ទោសព័រក្នុង កិច្ចការពាណិជ្ជកម្ម ។
- ១១- ក្នុងករណីចាំបាច់លិខិតអនុញ្ញាតឲ្យប្រកបមុខរបរ ចំពោះមុខរបរណា ឬចំពោះកម្មវត្ថុ ពាណិជ្ជកម្មណាដែលតម្រូវឲ្យមានសេចក្តីអនុញ្ញាត ។

ក្រឡាបញ្ជីត្រូវចម្លងសេចក្តីក្នុងប្រតិវេទន៍ដូចក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្មដោយប្រគល់ ប្រតិវេទន៍នេះ មួយច្បាប់ក្នុងចំណោមប្រតិវេទន៍ទាំងពីរច្បាប់ជូនដល់អ្នកប្តឹង សុំចុះ ឈ្មោះដោយ បញ្ជាក់នៅខាងក្រោមថា "បានចម្លងចូលបញ្ជីរួចហើយ" ។

មាត្រា ១៥ .-

ត្រូវចុះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្មនិងក្រុមហ៊ុនផងដែរនូវ ៖

- ១- រាល់ការផ្លាស់ប្តូរនិងការកែប្រែទាក់ទងទៅនឹងហេតុការណ៍ទាំងឡាយ ដែលមាត្រាមុន បានអនុញ្ញាតឲ្យចុះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម ។
- ២- សាលក្រមឬសាលដីកា ដែលសំរេចឲ្យពាណិជ្ជករលែងលះប្តីប្រពន្ធ ។
- ៣- ប្រកាសនីយប័ត្រតក្កកម្មដែលត្រូវបានធ្វើអាជីវកម្មឬសញ្ញាផលិតកម្ម ឬសញ្ញា ដែលពាណិជ្ជករប្រើប្រាស់ ។
- ៤- សាលក្រម ឬសាលដីកាតែងតាំងក្រុមប្រឹក្សាជំនួយអមពាណិជ្ជករ ឬសាលក្រម ឬសាលដីកាឬប្រកាសហាមឃាត់ពាណិជ្ជករ មិនឲ្យធ្វើ ពាណិជ្ជកម្ម ព្រមទាំងសាលក្រម ឬសាលដីកាលើកការហាមឃាត់ចេញ ។
- ៥- លិខិតបញ្ជា ឬនិក្ខេប (អ៊ីប៊ូតែក) លើទ្រព្យសំខាន់ៗសំរាប់អាជីវកម្ម ។
- ៦- សាលក្រមប្រកាសធនក្ស័យ ឬការជម្រះតាមផ្លូវតុលាការ ។
- ៧- អនុប្បទានពាណិជ្ជកម្មលទ្ធិ ។

មាត្រា ១៦ .-

ការចុះនិទ្ទេសខាងលើនេះ ជាភារកិច្ចផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពាណិជ្ជករ ។
ប៉ុន្តែចំពោះករណី ដែលមានចែងនៅក្នុងចំណុច ២៤ និង ៦ នៃមាត្រា ១៥
ក្រឡាបញ្ជីនៃតុលាការពាណិជ្ជកម្ម ឬសាលដីកា អាចចុះសេចក្តីនោះជាបញ្ញត្តិក្នុងបញ្ជី
ពាណិជ្ជកម្មដែលសាមីពាណិជ្ជករបានចុះឈ្មោះ ។

ផ្នែកទី ៣

ក្រុមហ៊ុនដែលមានទិស្នាក់ការដើមនូវព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

មាត្រា ១៧ .-

ត្រូវចុះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម គ្រប់ក្រុមហ៊ុនដែលមានសកម្មភាពពាណិជ្ជកម្ម
ទោះបីបែបបទនៃការបង្កើត និងថិរវេលារបស់ក្រុមហ៊ុនទាំងនោះមានលក្ខណៈ បែបណា
ក៏ដោយ។

ការចុះឈ្មោះនេះត្រូវធ្វើឡើងដោយបណ្តាធិការ ឬអភិបាល
នៅក្នុងខែនៃការបង្កើត ក្រុមហ៊ុន និងដំបូងប្រាំថ្ងៃមុនកាលបរិច្ឆេទបើកប្រតិបត្តិការ
ពាណិជ្ជកម្ម ។

អ្នកប្តឹងសុំចុះឈ្មោះ ត្រូវផ្តល់ជូនការិយាល័យក្រឡាបញ្ជីតុលាការពាណិជ្ជកម្ម
នៃទីស្នាក់ការក្រុមហ៊ុន នូវប្រតិទិនចំនួនពីរច្បាប់ មានចុះហត្ថលេខារបស់សាមីខ្លួន
អ្នកប្តឹងសុំ ព្រមទាំងតំកល់លក្ខន្តិកៈក្រុមហ៊ុនផង ។

ប្រតិទិនដែលក្រឡាបញ្ជីផ្តល់គំរូជូននោះ ត្រូវចែងអំពី ៖

- ១- នាមត្រកូលនិងនាមខ្លួន រហស្សនាមរបស់សមាជិកក្រុមហ៊ុន ថ្ងៃ-ខែ-ឆ្នាំ
និងទី កន្លែង កំណើត ស្ថានភាពគ្រួសារ និងសញ្ជាតិ ។
- ២- ផ្ទះសញ្ញារបស់ក្រុមហ៊ុន
- ៣- កម្មវត្ថុនៃក្រុមហ៊ុន
- ៤- ទីកន្លែងទាំងឡាយ ដែលក្រុមហ៊ុនមានគ្រឹះស្ថានដើម មានសាខា
ឬទីភ្នាក់ងារនៅ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។
- ៥- នាមនៃសមាជិក ឬតតិយជនដែលមានការអញ្ជាតឲ្យគ្រប់គ្រងចាត់ចែង
និងចុះចាត់ចែង និងចុះហត្ថលេខាជំនួសមុខក្រុមហ៊ុន ថ្ងៃ-ខែ-ឆ្នាំ
និងទីកន្លែងកំណើតនៃអ្នកទាំងនេះ ។

- ៦- ដើមទុនរបស់ក្រុមហ៊ុន ប្រភពដើមទុននិងចំនួនទឹកប្រាក់ ឬវត្ថុមានតំលៃ ដែលផ្តល់ដោយសមាជិកភាគហ៊ុន ប្រសិនបើជាក្រុមហ៊ុនដោយ ភាគហ៊ុន ។
- ៧- ថ្ងៃ-ខែ-ឆ្នាំ ដែលក្រុមហ៊ុននោះចាប់ផ្តើមនិងបញ្ចប់ ។
- ៨- ទ្រង់ទ្រាយក្រុមហ៊ុន ។
- ៩- ហត្ថលេខាគំរូរបស់សមាជិក ឬតតិយជនដូចមានចែងនៅចំណុចលេខ ៥ នៃមាត្រានេះ និងស្នាមត្រាគំរូរបស់ក្រុមហ៊ុន ។
- ១០- លិខិតបញ្ជាក់អំពីការតំកល់ដើមទុន ចេញដោយធនាគារ ។
- ១១- សេចក្តីប្រកាសដោយសុទ្ធចិត្តរបស់អ្នកប្តឹងសុំថា គ្មានជាប់ទោសព័រក្នុង កិច្ចការ ពាណិជ្ជកម្ម រដ្ឋប្បវេណី ឬព្រហ្មទណ្ឌ ។

មាត្រា ១៨ .-

ត្រូវចុះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្មផងដែរនូវ ៖

- ១- រាល់ការផ្តល់ប្តូរកែប្រែទាក់ទងនឹងហេតុការណ៍ដែលមាត្រាមុនបាន បញ្ញត្តិឱ្យចុះសេចក្តីក្នុង បញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម ។
- ២- នាមត្រកូលនិងនាមខ្លួន ថ្ងៃ-ខែ-ឆ្នាំ និងទីកន្លែងកំណើតនៃបណ្ណាធិការ អភិបាល ឬនាយកដែលបានទទួលការតែងតាំងក្នុងអាយុកាលរបស់ ក្រុមហ៊ុន ។
- ៣- ប្រកាសនិយមត្រតក្កកម្មដែលត្រូវបានធ្វើអាជីវកម្មនិងសញ្ញាផលិតកម្ម ដែលក្រុមហ៊ុន ប្រើប្រាស់ ។
- ៤- សាលក្រម ឬសាលដីកា ដែលប្រកាសរំលាយ ឬប្រកាសមោឃភាព នៃ ក្រុមហ៊ុន ។
- ៥- សាលក្រមឬសាលដីកាដែលប្រកាសធនក្ស័យ ឬការជំរះបញ្ជីតាមផ្លូវ តុលាការ របស់ក្រុមហ៊ុន ។

ផ្នែកទី ៤

**ក្រុមហ៊ុនបរទេសដែលមានតែសាខា
ឬទីភ្នាក់ងារនៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា**

មាត្រា ១៩ .-

ត្រូវចុះបញ្ជីពាណិជ្ជកម្មផងដែរ រាល់ក្រុមហ៊ុនពាណិជ្ជកម្មបរទេសដែល
មានត្រឹមតែសាខា ឬទីភ្នាក់ងារនៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

ចំពោះការចុះបញ្ជីនេះ ត្រូវបំពេញទម្រង់ការដូចចែងក្នុងមាត្រា ១៧ និង ១៨
នៃច្បាប់ នេះ ។

មាត្រា ២០ .-

រាល់ការកែប្រែឬការផ្លាស់ប្តូរដែលកើតមានឡើងចំពោះសាខា ឬទីភ្នាក់ងារ
ត្រូវកត់ត្រា ចូលក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម តាមបញ្ញត្តិមាត្រា ១៨ នៃច្បាប់នេះ ។

ផ្នែកទី ៥

បទបញ្ញត្តិរួម

មាត្រា ២១ .-

ប្រតិវេទន៍ធ្វើឡើងជាពីរច្បាប់ ត្រូវយកទៅដាក់ដោយអ្នកប្តឹងសុំ ឬដោយ
អាណាគ្គីតាហក របស់សាមីជននោះ ។ ក្នុងករណីនេះអាណាគ្គីតាហក ត្រូវមានលិខិត
ប្រគល់សិទ្ធិអំណាចដែលត្រូវតម្កល់ទុកនៅការិយាល័យក្រឡាបញ្ជីនៃតុលាការ
ពាណិជ្ជកម្ម ។

មាត្រា ២២ .-

បើប្រតិវេទន៍ត្រូវបានយកទៅដាក់ផ្ទាល់ដោយអ្នកប្តឹងសុំនោះ ក្រឡាបញ្ជីត្រូវ
ពិនិត្យពិច័យ អត្តសញ្ញាណរបស់សាមីខ្លួនឲ្យបានច្បាស់លាស់ ។ បើសិនប្រតិវេទន៍
នេះត្រូវបានយកទៅតម្កល់ទុក ដោយអាណាគ្គីតាហក ក្រឡាបញ្ជីត្រូវតម្រូវឲ្យមាន
ការបញ្ជាក់អំពីហត្ថលេខារបស់អាណាគ្គីទាយក ឬការបញ្ជាក់អំពីស្នាមមេដៃ បើអាណាគ្គី
ទាយកមិនចេះចុះហត្ថលេខា និងតម្រូវឲ្យបង្ហាញលិខិតបញ្ជាក់ អត្តសញ្ញាណរបស់

អ្នកប្តឹងសុំ ។

មាត្រា ២៣ .-

និទ្ទេសទាំងឡាយដែលច្បាប់តម្រូវឲ្យធ្វើនោះ ត្រូវសរសេរជាលាយលក្ខណ៍ អក្សរនៅលើប្រតិវេទន៍ដែលអាចអានបានដោយគ្មានបំព្រួញ គ្មានកោសលុប គ្មានជ្រៀត បន្ថែម ។ ការបន្ថែម ពាក្យនៅលើវិមទ័ព័រ ត្រូវមានចុះហត្ថលេខាសង្ខេបបញ្ជាក់ ហើយ ចំនួនពាក្យបន្ថែមនោះព្រមទាំងចំនួន ពាក្យដែលលុបចោល ត្រូវតែរាប់និងបញ្ជាក់ ។

មាត្រា ២៤ .-

ប្រកាសនីយប័ត្រតក្កកម្មដែលត្រូវបានធ្វើអាជីវកម្ម និងសញ្ញាផលិតករដែល បានតំកល់ទុក ត្រូវបញ្ជាក់លេខ ថ្ងៃ-ខែ-ឆ្នាំ នៃការតំកល់ទុកដែលចេញឲ្យ ដោយស្ថាប័ន មានសមត្ថកិច្ច ។

មាត្រា ២៥ .-

ក្រឡាបញ្ជីនិងផ្ទៀងផ្ទាត់មើលក្រោមការទទួលខុសត្រូវផ្ទាល់របស់ខ្លួន អំពីបែបបទ ទាំងឡាយដែលបានបញ្ញត្តិ ។ ក្រឡាបញ្ជីត្រូវចុះនៅលើផ្នែកខាងលើ នៃប្រតិវេទន៍នូវ ៖

- ១- ថ្ងៃ-ខែ-ឆ្នាំ ម៉ោងនៃការតម្កល់ទុក និងទីកន្លែងតុលាការពាណិជ្ជកម្ម ។
- ២- លេខរៀងរបស់ប្រតិវេទន៍តាមលំដាប់លេខជាបន្តបន្ទាប់ ក៏ប៉ុន្តែ ការចុះ លេខនេះត្រូវចាប់ផ្តើមឡើងវិញចាប់ពីថ្ងៃទី ១ មករា ជារៀងរាល់ឆ្នាំ ។
- ៣- អត្តលេខសំគាល់ទៅតាមបែបផែននៃសកម្មភាពរបស់ពាណិជ្ជករដែល ចុះក្នុងបញ្ជីវិភាគី ដែលនឹងមានចែងខាងក្រោយ ។

ចំពោះអ្នកធ្វើប្រតិវេទន៍ណា ដែលមិនបានផ្តល់នូវរាល់ព័ត៌មានគ្រប់គ្រាន់ដល់ ការចុះបញ្ជី និងត្រូវបានអនុញ្ញាតរយៈពេលពិសេសចំនួនដប់ប្រាំថ្ងៃបន្ថែម ។

មាត្រា ២៦ .-

ដោយបានឃើញប្រតិវេទន៍ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ និងរាល់ឯកសារតម្កល់ទុក ក្រឡាបញ្ជី និងផ្តល់ជូននូវវិញ្ញាបនប័ត្រចុះបញ្ជីហៅថា "សំរង់ " ដែលមាន

ថែងអត្ថលេខសំគាល់ចុះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម ។ វិញ្ញាបនប័ត្រនេះ ស្ថិតក្នុងលក្ខណៈ
ជាបណ្តោះអាសន្នក្នុងថិរវេលាមួយខែ គិតចាប់ពី កាលបរិច្ឆេទ ដែលបានផ្តល់ជូន ។
ក្នុងថិរវេលានេះ ក្រឡាបញ្ជីនៃតុលាការពាណិជ្ជកម្ម អាចជំទាស់នឹងការចុះបញ្ជី
និងលុបចោលអត្ថលេខសំគាល់ដែលមានចុះក្នុងបញ្ជីហើយនោះ ក្នុងករណី ដែលរក
ឃើញថាជាប្រតិវេទន៍ក្លែងបន្លំ ។

ក្រឡាបញ្ជីដែលផ្តល់នូវវិញ្ញាបនប័ត្រក្លែងបន្លំ ដែលបានធ្វើឡើងដោយដឹង
ហេតុផលសព្វគ្រប់ត្រូវទទួលទោសតាមច្បាប់ ។

មាត្រា ២៧ .-

ប្រតិវេទន៍ទាំងឡាយណា ដែលបានធ្វើក្រោយការចុះអត្ថលេខត្រូវស្រង់
យកលេខ ប្រតិវេទន៍ដើម និងលេខបញ្ជីវិភាគដែលបានផ្តល់ជូន នៅពេលចុះអត្ថលេខ
នោះ ។

មាត្រា ២៨ .-

កាលណាបើពាណិជ្ជករណាម្នាក់ ឈប់ប្រកបពាណិជ្ជកម្មរបស់ខ្លួន ឬ
ទទួលមរណភាព ដោយពុំបានធ្វើអនុប្បទាននូវមូលនិធិពាណិជ្ជកម្មរបស់ខ្លួន ឬ
កាលណាបើក្រុមហ៊ុនណាមួយត្រូវរំលាយ នោះ ត្រូវលុបឈ្មោះពាណិជ្ជករនោះ ឬ
ក្រុមហ៊ុននោះចេញពីបញ្ជី ។

បើសិនជាគ្មានការសុំលុបឈ្មោះដោយពាណិជ្ជករ ឬដោយអ្នកទទួលមរតក ឬ
ដោយអ្នក ជំរះបញ្ជី ការលុបឈ្មោះចេញពីបញ្ជីនេះត្រូវធ្វើឡើងដោយ បញ្ញត្តិសាមសេចក្តី
សម្រេចរបស់ចៅក្រមទទួលបន្ទុកត្រួតពិនិត្យបញ្ជី។

មាត្រា ២៩ .-

ជនណាក៏ដោយ អាចសុំឲ្យក្រឡាបញ្ជីចេញឲ្យខ្លួននូវវិញ្ញាបនប័ត្រ បញ្ជាក់
អំពីចំណារទាំងឡាយដែលមានចុះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម ។ បើគ្មានចុះបញ្ជីទេ ក្រឡាបញ្ជី
ត្រូវចេញវិញ្ញាបនប័ត្រ បញ្ជាក់ថាគ្មានចុះបញ្ជី ។

ការធ្វេសប្រហែស ឬការមិនព្រមចេញវិញ្ញាបនប័ត្រ ក្នុងរយៈពេលមួយ
សប្តាហ៍ គិតចាប់ពីថ្ងៃស្នើសុំ នឹងបណ្តាលឲ្យមានទណ្ឌកម្មតាមវិន័យចំពោះក្រឡាបញ្ជី
ព្រមទាំងមានការសងជំនីចិត្តផង ។

សេចក្តីចម្លងដែលក្រឡាបញ្ជីចេញឲ្យនោះ មិនត្រូវចែងនូវសាលក្រមប្រកាស
ធនក្ស័យ ឬការជំរះបញ្ជីតាមផ្លូវតុលាការទេ បើក្រោយមកមាននីតិសម្បទាឡើងវិញ ។
សេចក្តីចម្លងក៏មិនត្រូវចុះ ផងដែរនូវសាលក្រម ឬសាលដីកាហាមឃាត់មិនឲ្យធ្វើ
ពាណិជ្ជកម្ម ឬសាលក្រម សាលដីកាតែងតាំង ក្រុមប្រឹក្សាជំនួយ បើមានលើកការ
ហាមឃាត់ចេញរួចហើយ ។

ផ្នែកទី ៦

អំពីបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម រូបភាពនិងសមាសភាព

មាត្រា ៣០ .-

បញ្ជីពាណិជ្ជកម្មដែលតម្កល់ទុកនៅការិយាល័យក្រឡាបញ្ជីនៃតុលាការពាណិជ្ជកម្ម
មាន ពីរបែបគឺ ៖

- ១- បញ្ជីកាល្យវត្តិ
- ២- បញ្ជីវិភាគី

មាត្រា ៣១ .-

ប្រតិវេទន៍ត្រូវចុះក្នុងគល់បញ្ជីកាល្យវត្តិតាមលំដាប់នៃការតម្កល់ទុកនៅការិយាល័យ
ក្រឡាបញ្ជី និងតាមលេខដែលចុះ ។

ត្រូវប្រគល់ចុងសន្លឹកនៃប្រតិវេទន៍មួយសន្លឹក ដែលដាច់ចេញពីគល់បញ្ជី
ហៅថា "សំរង់" ជាសំគាល់នៃការតម្កល់ទុកដោយមានចែងនិទ្ទេសដូចតទៅ ៖

- ១- លេខរៀងនៃប្រតិវេទន៍
- ២- ថ្ងៃ-ខែ-ឆ្នាំ ម៉ោងនៃការតម្កល់ទុក និងទីកន្លែងនៃតុលាការពាណិជ្ជកម្ម
- ៣- នាមត្រកូល នាមខ្លួន ផ្ទះសញ្ញាក្រុមហ៊ុន និងលំនៅដ្ឋានអ្នកធ្វើប្រតិវេទន៍ ។

ចំណែកឯបញ្ជីវិភាគីវិញមានទ្រង់ទ្រាយជាតារាងដែលត្រូវចុះជាអាទិ៍នូវលេខ
ថ្ងៃ-ខែ-ឆ្នាំ ម៉ោង នៃការតម្កល់ទុក អត្តលេខ នាមករណ៍ក្រុមហ៊ុន កម្មវត្ថុនៃក្រុមហ៊ុន
ដើមទុននៃក្រុមហ៊ុន ។ គ្រឹះស្ថានពាណិជ្ជកម្មនីមួយៗ ដែលជាកម្មវត្ថុនៃការចុះអត្តលេខ

សំគាល់ដោយឡែក ត្រូវបានចុះលើសន្តិកម្មទាំងសងខាងហើយនៅលើសន្តិកនោះ ក្រឡាបញ្ជីត្រូវបានលេខប្រតិវេទន៍ដើមនៃការសុំចុះបញ្ជីនោះ ។

មាត្រា ៣២ .-

បើមានពាក្យសុំចុះនិទ្ទេស ដែលបង្កឲ្យលុបចោលនិទ្ទេសដែលមានស្រាប់ ក្រឡាបញ្ជី ត្រូវឆ្លុះបញ្ចាំងនិទ្ទេសនេះដោយទឹកខ្មៅក្រហម ឬលុបខ្លាំងចំណាំតាមកម្មវិធី កុំព្យូទ័រ ដោយមានសរសេរ បង្ហាញនៅលើវិមទ័រព័រនូវសេចក្តីយោងនៃនិទ្ទេសថ្មីនិងលេខ ដែលក្រោមលេខនេះ ប្រតិវេទន៍ ឬពាក្យសុំចុះនិទ្ទេសនោះត្រូវបានចុះបញ្ជីដោយ ពិតប្រាកដ ។

មាត្រា ៣៣ .-

បើសិនមានការលុបឈ្មោះចេញពីបញ្ជី ការលុបនេះត្រូវធ្វើឡើងដោយគំនូស ក្រហមពីរ ខ្លាំងគ្នា ឬលុបតាមវិធីកុំព្យូទ័រ ។

សេចក្តីសម្រេចលុបឈ្មោះបញ្ជីចេញពីបញ្ជីរបស់ចៅក្រមទទួលបន្ទុកត្រួតពិនិត្យ បញ្ជី ឬ ពាក្យសុំចុះលុបឈ្មោះនោះ ត្រូវកំណត់សរសេរនៅលើវិមទ័រដោយទឹកខ្មៅ ក្រហមផងដែរ ។

ក្រឡាបញ្ជីបញ្ជាក់និទ្ទេសនេះដោយចុះហត្ថលេខាសង្ខេប ។

មាត្រា ៣៤ .-

កាលបើនិទ្ទេសដែលមាននៅក្នុងប្រតិវេទន៍ត្រូវបានកត់ត្រាបញ្ចូលទៅក្នុងបញ្ជីវិភាគ ក្រឡាបញ្ជីត្រូវប្រគល់ជូនអ្នកដែលយកមកតំកល់ទុក នូវប្រតិវេទន៍មួយច្បាប់ ដែលមាន ចុះហត្ថលេខា ត្រឹមត្រូវសំរាប់ប្រើប្រាស់ជាវិញ្ញាបនបត្រចុះឈ្មោះ ។

សន្តិកប្រតិវេទន៍ទាំងអស់ ដែលរក្សាទុកនៅការិយាល័យក្រឡាបញ្ជីនៃ តុលាការពាណិជ្ជកម្ម ត្រូវក្រឡាបញ្ជីចងក្រងតាមលេខរៀងយ៉ាងហោចណាស់មួយដង ក្នុងមួយឆ្នាំ ។

មាត្រា ៣៥ .-

បញ្ជីកាលប្បវត្តិ និងបញ្ជីវិភាគត្រូវបានប្រធានតុលាការពាណិជ្ជកម្ម ឬ ចៅក្រមទទួល បន្តកត្រតពិនិត្យ បញ្ជីជាអ្នកបង់លេខ ចុះហត្ថលេខាសង្ខេប និងពិនិត្យ បញ្ជាក់នៅ ពេលដាច់ខែម្តងៗ ។ ការពិនិត្យបញ្ជាក់នេះត្រូវមានបោះត្រារបស់តុលាការ និងចុះហត្ថលេខារបស់ចៅក្រមត្រតពិនិត្យ ។

បើប្រធានតុលាការឬចៅក្រមទទួលបន្តកត្រពិនិត្យបញ្ជីបញ្ជាក់ថា ប្រតិវេទន៍ ណាមួយចូល ក្នុងករណីដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៤០ និង ៤១ នៃច្បាប់នេះ ប្រធានតុលាការ ឬចៅក្រមនោះត្រូវ ជូនដំណឹងអំពីរឿងនេះទៅព្រះរាជអាជ្ញាអមតុលាការ មានសមត្ថកិច្ច ។

មាត្រា ៣៦ .-

ការចុះឈ្មោះ ការលុបឈ្មោះ ឬការចេញវិញ្ញាបនប័ត្រផ្សេងៗ ជាភារៈផ្ទាល់ របស់ ក្រឡាបញ្ជី ។ វិញ្ញាបនប័ត្រទាំងនេះត្រូវចេញអោយអ្នកសុំពិសៀវភោក្យាលបញ្ជី មានលេខ ។ សោហ៊ុយបែបបទសុំចុះឈ្មោះ លុបឈ្មោះឬចេញវិញ្ញាបនប័ត្រផ្សេងៗ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ហើយប្រមូលដោយ ក្រឡាបញ្ជី សំរាប់បង់ចូលថវិការដ្ឋ ។

មាត្រា ៣៧ .-

សេចក្តីចម្លងនៃការចុះឈ្មោះក្នុងបញ្ជី និងវិញ្ញាបនប័ត្របញ្ជាក់ពីការគ្មាន ចុះឈ្មោះចេញដោយក្រឡាបញ្ជី ត្រូវផ្តល់ជូនដោយឥតគិតថ្លៃ តាមពាក្យសុំរបស់អាជ្ញាធរ តុលាការ ឬរដ្ឋបាលបាន លុះត្រាតែមានចុះនិទ្ទេសពីកន្លែងអ្នកទទួលលិខិតនោះ ។

មាត្រា ៣៨ .-

រាល់ការចុះឈ្មោះនិងលុបឈ្មោះចេញពីបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម ត្រូវបានចុះផ្សាយ ដោយក្រឡាបញ្ជីក្នុងរាជកិច្ច ។ និទ្ទេសដែលត្រូវចុះផ្សាយមានដូចខាងក្រោមនេះ ៖

- ក- ចំពោះពាណិជ្ជករ
- ១- លេខចុះបញ្ជី
- ២- នាមត្រកូល នាមខ្លួន រហស្សនាមព្រមទាំងនាមសហព័ទ្ធ

៣- សកម្មភាព ទឹកនៃង ថ្ងៃ-ខែ-ឆ្នាំ ចាប់ផ្តើមសកម្មភាព

៤- ផ្អាកសញ្ញា ។

ខ- ចំពោះក្រុមហ៊ុន

១- លេខចុះបញ្ជី

២- នាមករណ៍

៣- ចំនួនដើមទុន

៤- ទិស្នាក់ការ

៥- សកម្មភាព និង ថ្ងៃ-ខែ-ឆ្នាំ ចាប់ផ្តើម

៦- ទ្រង់ទ្រាយក្រុមហ៊ុន ។

ផ្នែកទី ៧

ទោសបញ្ញត្តិ

មាត្រា ៣៩ .-

រាល់ពាណិជ្ជករឬរាល់អ្នកដឹកនាំក្រុមហ៊ុនពាណិជ្ជកម្មទាំងឡាយណា ដែលមិនបានសុំចុះឈ្មោះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្មតាមកាលបញ្ញត្តិ និងត្រូវប្តឹងទៅតុលាការ អំពីបទប្រកបសកម្មភាពពាណិជ្ជកម្ម មិនស្របច្បាប់ ។

មាត្រា ៤០ .-

ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ចំនួនពីប្រាំម៉ឺនរៀល (៥០.០០០រៀល) ទៅប្រាំសែនរៀល (៥០០.០០០រៀល) ចំពោះ ៖

- ១- រាល់ពាណិជ្ជករឬរាល់អ្នកដឹកនាំក្រុមហ៊ុនពាណិជ្ជកម្មទាំងឡាយណា ដែលមិនបានចុះ បញ្ជីពាណិជ្ជកម្មតាមកាលបញ្ញត្តិ ។
- ២- រាល់ពាណិជ្ជករឬរាល់អ្នកដឹកនាំក្រុមហ៊ុនពាណិជ្ជកម្មទាំងឡាយណា ដែលបានចុះឈ្មោះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្មហើយ តែមិនបានចុះនៅលើវិក័យប័ត្រ លិខិតស្នាមកំណត់បញ្ហាទិញ តារាងតម្លៃ និងឯកសារផ្សព្វផ្សាយអំពីទឹកនៃងនៃតុលាការដែលខ្លួនបានចុះឈ្មោះ និងលេខដែលខ្លួនបានចុះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម ។

មាត្រា ៤១ .-

ការដែលមិនបានបំពេញកាតព្វកិច្ចសុំចុះឈ្មោះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្មតាមកាលបញ្ញត្តិអាច បណ្តាលឲ្យពាណិជ្ជករឬអ្នកដឹកនាំក្រុមហ៊ុនមានទោសនិទ្ទេសភាពសាមញ្ញ ក្នុងករណី ធនក្ស័យ ។

មាត្រា ៤២ .-

រាល់ពាណិជ្ជករ ឬរាល់អ្នកដឹកនាំក្រុមហ៊ុនពាណិជ្ជកម្មទាំងឡាយណាដែលបានផ្តល់នូវ ព័ត៌មានមិនពិតដោយគំនិតអាក្រក់ ដើម្បីនឹងសុំចុះលេខឬសុំចុះឈ្មោះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្មត្រូវផ្តន្ទា ទោសដាក់គុកពីមួយឆ្នាំ (១ឆ្នាំ) ទៅប្រាំឆ្នាំ (៥ឆ្នាំ) និងត្រូវពិន័យជាប្រាក់ពីមួយលានរៀល (១.០០០.០០០ រៀល) ទៅដប់លានរៀល (១០.០០០.០០០ រៀល) ។

ក្នុងករណីដែលមានការផ្លាស់ប្តូរកែប្រែព័ត៌មាន ដូចបានកំណត់ក្នុងមាត្រា ១៥-១ ១៨-១ និង ២០ រាល់ពាណិជ្ជករ ឬអ្នកដឹកនាំក្រុមហ៊ុនណា ដែលមិនបានបំពេញបែបបទនៅការិយាល័យ ក្រឡាបញ្ជីតុលាការពាណិជ្ជកម្ម ក្នុងរយៈពេល ១៥ ថ្ងៃក្រោយពីមានការផ្លាស់ប្តូរកែប្រែនេះ ត្រូវពិន័យ ជាប្រាក់ចំនួនពីប្រាំសែនរៀល (៥០០.០០០ រៀល) ទៅមួយលានរៀល (១.០០០.០០០ រៀល) ។

មាត្រា ៤៣ .-

រាល់ពាណិជ្ជករឬរាល់អ្នកដឹកនាំក្រុមហ៊ុនពាណិជ្ជកម្មទាំងឡាយណាដែលប្រើឯកសារ ភ្លេងក្លាយដោយចេតនានៅក្នុងទំនាក់ទំនងពាណិជ្ជកម្ម ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់គុកពីមួយឆ្នាំ (១ឆ្នាំ) ទៅប្រាំឆ្នាំ (៥ឆ្នាំ) និងពិន័យជាប្រាក់ពីមួយលានរៀល (១.០០០.០០០ រៀល) ទៅដប់លានរៀល (១០.០០០.០០០ រៀល) ។

មាត្រា ៤៤ .-

ក្នុងករណីដែលរាងចាល ការផ្តន្ទាទោសដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៤០, ៤២, ៤៣ និងត្រូវ អនុវត្តកិច្ចការ បាមា ហើយបើមានបទល្មើសដែលបានកំណត់ក្នុងមាត្រា ៤២-១ មិនរាងចាលនោះ រាល់ពាណិជ្ជករ ឬអ្នកដឹកនាំក្រុមហ៊ុន ត្រូវផ្តន្ទាទោសជាប់គុកពី ៣ ខែ

ទៅ ១ ឆ្នាំ ។

មាត្រា ៤៥ .-

ជនណាដែលបានជំរិតឬបានទទួលនូវរបស់ ឬប្រាក់ ដោយប្រើអំណាចនៃ មុខងាររបស់ខ្លួន ជននោះត្រូវចាត់ទុកថាបានប្រព្រឹត្តបទល្មើស ហើយនឹងត្រូវផ្តន្ទា ទោសតាមច្បាប់ជាធរមាន ។

មាត្រា ៤៦ .-

ប្រាក់ពិន័យទាំងឡាយដូចមានចែងក្នុងច្បាប់នេះត្រូវបង់ចូលថវិការដ្ឋ ។

ជំពូកទី ៣

កាតព្វកិច្ចគណនេយ្យ

មាត្រា ៤៧ .-

រាល់ពាណិជ្ជករ ឬរាល់អ្នកដឹកនាំក្រុមហ៊ុនពាណិជ្ជកម្មមានកាតព្វកិច្ចកាន់កាប់ គណនេយ្យ មួយទៅតាមវិធានគណនេយ្យនិងតាមប្លង់គណនេយ្យទូទៅនៃ ព្រះរាជា ណាចក្រកម្ពុជា ព្រមទាំងការណែនាំផ្សេងៗទៀតដែលទាក់ទងដល់ការអនុវត្តន៍ ។

រាល់ពាណិជ្ជករឬរាល់អ្នកដឹកនាំក្រុមហ៊ុនពាណិជ្ជកម្មទាំងឡាយណាដែល ប្រព្រឹត្តល្មើសផ្ទុយនឹងបទបញ្ជាគណនេយ្យដូចមានចែងក្នុងវាក្យខ័ណ្ឌខាងលើនេះ ត្រូវចោទប្រកាន់និងផ្តន្ទាទោសតាមច្បាប់ជាធរមាន ។

មាត្រា ៤៨ .-

គ្រប់ក្រុមហ៊ុនពាណិជ្ជកម្ម ដែលបានចុះឈ្មោះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្មត្រូវបើក គណនីយ៉ាង ហោចមួយនៅធនាគារណាមួយ ក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា ៤៩ .-

រាល់ពាណិជ្ជកិច្ចដែលធ្វើឡើងរវាងអាជីវករនិងអាជីវករ ត្រូវមានវិក័យប័ត្រ យ៉ាងហោចណាស់ពីរច្បាប់ ។ ច្បាប់ដើមមួយសន្លឹកសំរាប់ផ្តល់ជូនអតិថិជន ហើយសន្លឹក

ផ្សេងទៀតត្រូវរក្សាទុកដោយអ្នកលក់ ។

ចំពោះការលក់ទំនិញ ឬការធ្វើសេវាឲ្យអ្នកប្រើប្រាស់ ពុំចាំបាច់ធ្វើវិក័យប័ត្រ ឬសក្ខីប័ត្រទេ លើកលែងតែអតិថិជនទាមទារ ។

មាត្រា ៥០ .-

ក្នុងវិក័យប័ត្រត្រូវមានចុះយ៉ាងហោចណាស់នូវនិទ្ទេស ដែលកំណត់ដោយ ប្រកាសរបស់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ។

មាត្រា ៥១ .-

រាល់ពាណិជ្ជករត្រូវបិទតម្លៃនិងលក្ខខណ្ឌនៃការលក់ដូរដែលនៅជាធរមាន ។ បែបបទ នៃការបិទផ្សាយ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ។

មាត្រា ៥២ .-

រាល់ថ្លៃទាំងឡាយត្រូវតែកំណត់ជាប្រាក់រៀល លើកលែងតែក្នុងករណីដែល មានការអនុញ្ញាតពីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ។

មាត្រា ៥៣ .-

រាល់ការទិញឬការលក់រវាងពាណិជ្ជករនិងពាណិជ្ជករ ដែលមានទឹកប្រាក់ស្មើ ឬលើសពី ដប់លានរៀល (១០.០០០.០០០រៀល) ឬសមមូលជារូបយប័ណ្ណបរទេស ត្រូវតែធ្វើការទូទាត់ដោយ មូលប្បទានប័ត្រ ឬដោយផលប័ត្រពាណិជ្ជកម្ម។

ជំពូកទី ៤

អន្តរប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៥៤ .-

ក្នុងរយៈកាលដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជានៅពុំទាន់មានតុលាការពាណិជ្ជកម្ម ការចាត់ចែងការកាន់កាប់បញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម និងការគ្រប់គ្រងសមត្ថភាពពាណិជ្ជកម្មដែលមានចែងនៅក្នុងច្បាប់នេះ ត្រូវប្រគល់ជូនក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ។

មាត្រា ៥៥ .-

ក្នុងរយៈកាលដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជានៅពុំទាន់មានតុលាការពាណិជ្ជកម្ម តុលាការ នីតិសាមញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាមានសមត្ថកិច្ចលើរឿងក្តីពាណិជ្ជកម្មទាំងអស់ ។

មាត្រា ៥៦ .-

ក្រសួងនីមួយៗដែលពាក់ព័ន្ធត្រូវជំរុញរាល់ពាណិជ្ជកររាល់ក្រុមហ៊ុនពាណិជ្ជកម្ម ឲ្យចាត់ ចែងធ្វើពាក្យសុំចុះឈ្មោះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម នៅពេលដែលច្បាប់នេះចូលជាធរមាន។

មាត្រា ៥៧ .-

នៅក្រោយពេលបញ្ចប់សម័យអន្តរកាល ក្រសួងពាណិជ្ជកម្មនិងតុលាការពាណិជ្ជកម្ម ត្រូវសហការគ្នាដើម្បីផ្ទេរបញ្ជីពាណិជ្ជកម្មជូនទៅការិយាល័យក្រឡាបញ្ជីនៃតុលាការពាណិជ្ជកម្ម ។

មាត្រា ៥៨ .-

រាល់ពាណិជ្ជករនិងរាល់ក្រុមហ៊ុនពាណិជ្ជកម្ម ដែលបានធ្វើសកម្មភាពមុន

ការប្រកាសឲ្យប្រើច្បាប់នេះ ត្រូវប្តឹងសុំចុះឈ្មោះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម នៅក្រសួង
ពាណិជ្ជកម្មក្នុងរយៈពេល ៦ ខែ ។ បើមានការចាំបាច់ក្រសួងពាណិជ្ជកម្មអាចសម្រេចបន្ត
រយៈពេលនេះបាន ៦ ខែ ទៀត ។

ជំពូកទី ៥
វេចន្តសាស្ត្រ

មាត្រា ៥៩ .-

បទបញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយនឹងច្បាប់នេះត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

មាត្រា ៦០ .-

ច្បាប់នេះត្រូវប្រកាសជាការប្រញាប់ ។

ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ២៦ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ១៩៩៥

ព្រះហស្តលេខា

នរោត្តម សីហនុ

បានយកសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ

សូមឡាយព្រះហស្តលេខាព្រះមហាក្សត្រ

នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី១

នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី២

បានបង្គំទូលថ្វាយនិងជំរាបជូន

សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រីទី១និងទី២

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម

ព្រះហស្តលេខា

ហត្ថលេខា

ហត្ថលេខា

នរោត្តម រណឫទ្ធិ

ហ៊ុន សែន

ចម ប្រសិទ្ធិ

លេខ...៣៧...ច.ល.

ដើម្បីចម្លងចែក

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ២៧ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ១៩៩៥

អគ្គលេខាធិការរដ្ឋាភិបាល

អគ្គលេខាធិការរង

